

קכט:

עין משפט ור מצוה

לא א מיה פיד מהלכת
דעת הלכה יז:
לש ב מיה עס הל' ג:
ב מ' טיש' אית סתא יז
סופיה אית ס' רמ
קפ' טו:
טא ד מיה פיד מהלכת
דעת הלכה יז:
טב ה טיש' אית סתא סתא
קפ' י נהיה:
טג ו מיה פיד מהלכת סתא
הלכה א י סתא ל' אית
סה טושי' אית סתא על
קפ' יז:

מוסף רש"י

אבל ועמד. מה קודם
מנחה טען ויבין טו. ו
שמולחן הולך. מי
שמתקבץ כבוד ויחולל טו. ו
וחתול. לטון מכה נכנסים
והטעם. שמלפנין. טעמין.
לטון מלכות ויהי לו: טען.
נגלול ויהי טו. ו
הדרן עלך מפנין

רבינו הגאון

פורסא דרמא כל התין
וימין. פי' נבול דהים
לכחוריס כל שלשים
יום. סין הפרקים. הניע
ליכמישה שנה ימעט.
ויצא משיבשים חורשים [א]
ג' חרישים פעם אחת.
עד בין הפרקים, בא
מחמים איש אשר פגרו מעבור את
נחל הכנרת: כ"ג האמור בפרשת
תובחה. ללו האמור מסיק אלל
מסתמא כיון שגא נפרשת תוכחה
אס כן זעך הוא אס אין עושין
והקילו חממים לעשות וזכולן אין נהן
לפיכח לאורייתא:

מי שיש לו זכות אבות. וקודם תקנת עורא אע"פ שהיו דנין ככל
יוס שהיו לרבים לא היו קובעים לישב ככל יוס:
דקא' מאדים בווי. נרביעי נמי קאי מאלים כווי כסוף היוס
אלל לא חשו חממים לכך להקין דרך להקין כל כך כמקון
ללילה: דר"יבא ארבע בתריה.
שאל ד' ימים עד סוף החדש כדפירש
נקונטרס דליכא למימר רביעי בשבת
דהא ד' הוה עשרין וארבע היינו
דליכא רביעי בתריה:
מאה רישי בוזא מאה קרי
בוזא. לפירוש הקונטרס
מימה מה שייך הכא ור"ח גריס מאה
קרי בוזא ומפרש מאה רישי מאה
רלשי בני אלם (ונראה) שהיה מנהג
קלוב לספר לגלגל בוזא וכן מנהג
ק' קרי להקין בוזא כמו קרנא
לאומנא (לקמן דף קנד): אלל מאה
שפמי לתקן השפה בולא כלום דנשכר
גילוח והקוס היה מתקן השפה וזיוס
שהיה מתקן שפמו לא היה נוטל כלום
ועל כן היה למשל כל מי שהיה יגע
ולא עלה כידו שכרו היו קורין אותו
יומא דשפמי: מ"פגרי רבנן.
משש כחם והיו ממחללין ולא יכלו
למיגרס כדמתיב (ש"א ז) ויכדוף דוד
הוא וארבע מאות איש (עמו) ויעמדו
נחל הכנרת: כ"ג האמור בפרשת
תובחה. ללו האמור מסיק אלל
מסתמא כיון שגא נפרשת תוכחה
אס כן זעך הוא אס אין עושין
והקילו חממים לעשות וזכולן אין נהן
לפיכח לאורייתא:

מוסף רש"י

אבל ועמד. מה קודם
מנחה טען ויבין טו. ו
שמולחן הולך. מי
שמתקבץ כבוד ויחולל טו. ו
וחתול. לטון מכה נכנסים
והטעם. שמלפנין. טעמין.
לטון מלכות ויהי לו: טען.
נגלול ויהי טו. ו
הדרן עלך מפנין

רבינו הגאון

פורסא דרמא כל התין
וימין. פי' נבול דהים
לכחוריס כל שלשים
יום. סין הפרקים. הניע
ליכמישה שנה ימעט.
ויצא משיבשים חורשים [א]
ג' חרישים פעם אחת.
עד בין הפרקים, בא
מחמים איש אשר פגרו מעבור את
נחל הכנרת: כ"ג האמור בפרשת
תובחה. ללו האמור מסיק אלל
מסתמא כיון שגא נפרשת תוכחה
אס כן זעך הוא אס אין עושין
והקילו חממים לעשות וזכולן אין נהן
לפיכח לאורייתא:

מפנין פרק שמונה עשר שבת

דכר אחר. חזר: קשה לדבר אחר. לרעת שהחזירים מנוגעים הם
כדלמרינן נקדושינן (ד' מט:) י קדים נגעיס ירדו לעולם משעה נטלו
חזירים: אלל ועמד. מהר לעמוד פתחוס אחר שאלל שובעו: פורסא
דדמא. זמן הקודם כמו בפרוס

בדבר אחר קשה לדבר אחר רב ושמואל
דאמרי תרויהו "האי מאן דעביד מילתא
לישרי פורתא והדר ליקום דאמר מר ר'ה'
דברים קרובין למיתה יותר מן החיים ואלו
הן יאכל ועמד שחה ועמד ישן ועמד הקין
דס ועמד ישימש מפתו ועמד אמר שמואל
פורסא דרמא כל תלתין יומין ויבין הפרקים
ימעט ובין הפרקים יהוור וימעט ואמר
שמואל פורסא דרמא דרמא בשבתא ארבעה
ומעלי שבתא אבל שני וחמישי לא דאמר
מר מי שיש לו זכות אבות יקח דם בשני
ובחמישי שב"ד של מעלה ושל מטה שוין
כאחד בתלתא בשבתא מאי מעמא לא
משום דקיימא ליה מאדים בווי מעלי
שבתא נמי קיימא בווי כיון דדשו ביה רבים
ישומר פתאים ה' אמר שמואל ד' הווא ד' ד'
דהוא ארביס ד' דהוא עשרים וארבעה ד'
דליכא ארבע בתריה סכנתא ר"ח וישני לו
חולשא שליש לו ככנה מעלי יומא טבא
חולשא מעלי יומא דעצרתא סכנתא יגזרו
רבנן אכולהו מעלי יומא טבא משום יומא
טבא דעצרת דנפיק ביה ויקא ושמויה טבוח
דאי לא קבלו ישראל תורה הוה טבח להו
לבשריהו ולדמיהו אמר שמואל אבל חמה
והקין דם לא הקין אלא לאותה חמה והנ"מ
לרפואה אבל לאוקוליה מיקיל המקין דם
שחוריה לאלתר אכילה עד חצי מיל איבעיא

גלוין הש"ס

נכרא בין הישו בית רבים
שפיר פתחים עיני סתיו
ולא ידעושי: הילכין קטו ו
ומולדוהוין כדלמרינן ויהוה
אחך לא כרת שרך ובמים
ולא ידעתי למעשי והחלת
לא המלחה והחלת לא
החלת: יחזקאל טו ד

לעין רש"י

בריינין (גרינין) שפתי
הית
אמלירין
אינפולולירין. לעיין.

רבינו הגאון

ולא יכלו ליהנות כדכתיב
ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

לעין רש"י

ויקרא דוד הוא ואביע
מאת איש ועמדו מאתים
איש איש פגרו מעבור
את נחל הכנרת הווא אמרי

בבבול אלו ראלו וזומנין אותה בארן, כדי ליתן ערבון לארץ. הדרן עלך מפנין

ובן היה תורן. ויום שהיה האומן ערשה השפוטם לא היה נוטל שכר והיה הולך לביתו ויעל, ועל כן היה לטול כל מי שהיה יגע ולא (היה) עולה בירו (סבר) (סבר) היה קורא אותו יומא דשפמי. מיספרי, חשש כוחם והווי מחלישי יגעיס ויעיסי

ל' עיין בענין עין עני.